

Práce shrnuje platnou právní úpravu pracovní doby a jejího rozvržení v českém právním řádu. Cílem diplomové práce bylo popsat a zhodnotit jednotlivé druhy rozvržení pracovní doby, tak jak je upravuje zákoník práce a zároveň poukázat na některé problémy, které v praxi může způsobovat jejich aplikace. Kromě aktuální úpravy se věnuji i navrhované novele zákoníku práce, která by měla vstoupit v účinnost 1.1.2012 a jejímu vlivu na úpravu rozvržení pracovní doby (hlavními změnami pak je navrhované sjednocení úpravy pro rovnoměrné a nerovnoměrné rozvržení pracovní doby a snížení administrativní náročnosti a složitosti u konta pracovní doby). Práci lze rozdělit na pět hlavních částí. V první se věnuji vlastní definici pracovní doby v evropské i české právní úpravě a evidenci pracovní doby. Část druhá se zaměřuje na hlavní téma diplomové práce - na rozvržení pracovní doby. V jednotlivých podkapitolách popisují způsoby rozvržení pracovní doby s uvedením možných výkladových problémů v praxi. Také se zmiňuji o možných změnách v úpravě, které by přinesla již zmiňovaná navrhovaná novela zákoníku práce. Třetí část práce jsem věnovala úpravě přestávek v práci a dob odpočinku, včetně omezení při rozvrhování práce na noc. Ve čtvrté části nastiňuji rozvržení pracovní doby pro určité zaměstnance a pro mladistvé pracovníky. Pátá, závěrečná, část se týká jiných způsobů rozvržení pracovní doby směrem k větší flexibilitě.

Klíčová slova: rozvržení pracovní doby, zákoník práce, pracovní právo